

Stenhuggerlauget og Foreningen for Kirkegårdskultur

af Leo Rosendal, stenhuggermester.

Det var med stor glæde og tilfredshed, at undertegnede fik meddelelse om, at Stenhuggerlauget i Danmark med alle sine medlemmer havde tilmeldt sig foreningen, efter at det i flere år havde været overladt til hver enkelt at ville være medlem eller ej.

Som mangeårigt medlem kan man kun mene, at stenhuggermestrene i hele landet nu er kommet derhen, hvor de retteligt hører til. I den faste kreds af mennesker, der har set det som en prisværdig opgave at tage vare på de rådende forhold på vore kirkegårde.

Som for stenhuggermestrene har den afgørende betydning, at den for en stor del er deres daglige arbejdsplads, hvor de med deres arbejder kan gøre sig gældende og derved tjene til det daglige brød.

I denne forening vil de møde personer, der har den største betydning for vore kirkegårde og ikke mindst ved planlægningen af nye.

Alt for ofte - desværre - er nogle kirkegårde blevet planlagt og udført, uden at stenhuggerne har været taget med på råd, hvor andre har bestemt hvilke mindesmærker, der måtte anvendes, og i hvilke materialer og udførelser.

Det siger vist sig selv, at ikke mindst på dette område er det af største betydning, at kirkegårdsplanlæggere tager sagkundskaben med på råd.

Og heldigvis er der også flere tilfælde, hvor en forenet indsats har bragt gode resultater, men der har så sandelig også været adskillige triste tilfælde, hvor i hvert fald stenhuggerne har måttet græmme sig rent fagligt over de trufne dispositioner. Derfor er det en absolut tilfredsstillelse, at alle landets stenhuggere nu er kommet med i den kreds af mennesker, der har afgørende betydning for vore kirkegårde og deres fremtid, så der kan blive tale om frugtbare diskussioner for at nå de bedste resultater på de kirkegårde, som det er en særlig fortjeneste, at Foreningen for Kirkegårdskultur i så mange år på værdig måde har taget sig af.

Ved de mange årsmøder, undertegnede har deltaget i, har det både glædet og forundret mig, at så mange mødte frem fra mange af landets dele. En glæde over menneskers interesse og en forundring over, at så mange har villet ofre tid og midler på en ofte lang rejse for at være med.

Nu kan glæden kun vokse ved den tilslutning, de mange stenhuggermestre betyder for foreningen, hvor man må håbe, stenhuggermestrene i årene frem vil møde frem og være med til at sætte deres præg til gavn for den sag, der for os alle har sin store betydning.